

Prima instanță: Judecătoria Orhei
Judecător: V. Cupcea
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Pruteanu, I. Cimpoi, A. Minciuna

Dosarul nr. 2ra-1162/15

Î N C H E I E R E

28 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Tăbăcaru Radu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pușneac Varvara
împotriva lui Tăbăcaru Radu privind încasarea prejudiciului material și moral
cauzat prin vătămarea sănătății,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, prin care a
fost menținută hotărârea Judecătoria Orhei din 30 aprilie 2014, prin care acțiunea a
fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2014, Pușneac Varvara s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Tăbăcaru Radu, solicitând încasarea prejudiciului material
3 800 lei și prejudiciul moral 20 000 lei.

În motivare cerințelor înaintate reclamanta a invocat, că prin sentința
Judecătoria Orhei din 12.12.2013, Tăbăcaru Radu a fost recunoscut vinovat în
săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, fiind stabilit că la
09.04.2013, pe la orele 18-30, i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea
gleznei piciorului stîng, cauzându-i leziuni corporale medii cu dereglarea
sănătății de lungă durată sub formă de fractura bimalleolară a gleznei stîngi cu
deplasare.

Mai indică reclamanta că, în urma acțiunilor pîrîtului a suportat cheltuieli
pentru tratament în sumă de 3 600 lei și cheltuieli pentru transport pe perioada
anchetei în mărime de 200 lei.

Consideră că este în drept să ceară repararea prejudiciului material și moral
în temeiul art. 1398 și 1422 Cod civil. Menționează că, a fost prejudiciată moral
prin infracțiunea comisă de pîrît, fiindu-i cauzate grave suferințe psihice, retrairi
sufletești, traumă psihologică, dureri fizice insuportabile și dereglată starea
sănătății nu numai fizic dar și psihologic.

Solicită reclamanta, încasarea de la Tăbăcaru Radu în folosul ei 3 800 lei - prejudiciu material și 20 000 lei - prejudiciu moral, cât și toate cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 30 aprilie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Tăbăcaru Radu în beneficiul Varvarei Pușneac 3600 lei prejudiciul material și 10 000 lei prejudiciul moral. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate. S-a încasat de la Tăbăcaru Radu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Tăbăcaru Radu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 30 aprilie 2014. S-a încasat de la Tăbăcaru Radu diferența taxei de stat 10 lei.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 martie 2015, Tăbăcaru Radu a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014 și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere în parte a cererii, și anume, respingând pretenția ce ține de încasarea despăgubirilor materiale în sumă de 3 600 lei, cu reducerea cuantumului despăgubirilor morale de la 10 000 lei la 2 000 lei.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond au interpretat eronat normele dreptului material. A menționat recurentul, că intimata ar fi putut beneficia de programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală și nu să aleagă unul din cele mai scumpe instituții medicale din RM. A mai indicat recurentul, că este cert faptul că Pușneac Varvara poartă vina de cele întâmplate, motiv pentru care suma de 10 000 lei cu titlu de despăgubiri morale este exagerată și neîntemeiată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 19.01.2015 (f.d. 52), cât și faptul că recurentul a recepționat-o la 02.02.2015 (f.d. 56), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și

libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tăbăcaru Radu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tăbăcaru Radu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Tăbăcaru Radu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță